

Dosar nr. 4982/3/2012

Sentința civilă nr. 1363
Ședința publică de la 21.03.2014
Completul constituit din:
PREȘEDINTE: CRISTINA FARCAȘ-ȘURPANU
GREFIER: MIRCEA MANOLACHE

Pe rol se află soluționarea cauzei privind reclamanta Trimen SRL și pârâta Cosmote Romanian Mobile Telecommunications SA, având ca obiect pretenții.

Dezbaterile au avut loc în ședință publică la data de 28.02.2014, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta hotărâre când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da părților posibilitatea să depună concluzii scrise, a amânat succesiv pronunțarea la 07.03.2014, 14.03.2014 și 21.03.2014.

I. Procedura

1. La data de 02.11.2011 reclamanta Trimen SRL, prin lichidator judiciar Nick SPRL a depus la Tribunalul Olt, Secția Civilă și de Contencios Administrativ o cerere de chemare în judecată formulată împotriva pârâtei Cosmote Romanian Mobile Telecommunications SA (în continuare Cosmote – n. red. CFS) prin care a solicitat obligarea pârâtei la plata sumei de 12 600 000 lei, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul produs prin practici anticoncurențiale prohibite de Legea nr. 21/1996 și de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (în continuare TFUE – n. red. CFS), imputabile pârâtei.
2. Cererea a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Olt la data de 02.11.2011, sub nr. 4425/104/2011.
3. Cosmote a depus întâmpinare prin poștă la data de 30.11.2011 prin care a invocat excepția de necompetență teritorială a Tribunalului Olt și a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca nefondată (filele 239 – 248, dosar Tb. Olt).
4. Prin sentința civilă nr. 161 din 01.02.2012 Tribunalul Olt a admis excepția de necompetență teritorială și și-a declinat competența în favoarea Tribunalului București.
5. Cererea a fost înregistrată pe rolul Tribunalului București, Secția a VI-a Civilă la data de 20.02.2012, sub nr. 4982/3/2012 și repartizată spre soluționare, aleatoriu în sistem informatic prin programul Ecris, conform art. 95 alin. 2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, completului de judecată nr. 25 fond
6. În ședința publică din 16.12.2012 Cosmote a depus un act de procedură intitulat impropriu „întâmpinare” (filele 55 – 59, vol. I). Acest act de procedură nu poate avea semnificația unei întâmpinări, ci doar pe aceea a unor concluzii scrise, câtă vreme deoarece întâmpinarea este un act procedural unic, al cărei autor are obligația de a indica în cuprinsul său răspunsul la toate capetele de fapt și de drept ale cererii, conform art. 115 pct. 2 C.proc.civ. iar Cosmote depusese întâmpinare încă de la data de 30.11.2011.

7. La termenul de judecată din 16.11.2012 (fila 83, vol. I) instanța a încuviințat pentru ambele părți probele cu acte, interogatoriu și raport de expertiză contabilă iar pentru Trimen și proba cu raportul de expertiză evaluatorie, Cosmote fiind obligată și la depunerea mai multor acte, expres indicate în dispozitivul încheierii de ședință. De asemenea au fost solicitate anumite relații Consiliului Concurenței.

La termenul de judecată din 19.04.2013 (fila 286, vol. I) instanța a respins o a doua cerere a Trimen de solicitare a unor noi date de la Consiliul Concurenței, a cărei discutare fusese prorogată la termenul din 22.03.2013.

La termenul de judecată din 28.02.2014 instanța a respins cererea pârâtei de administrare a probei testimoniale.

8. Cu adresa nr. 17763 din 21.12.2012 însoțită de acte anexe, Consiliul Concurenței a comunicat instanței informațiile solicitate (filele 91 – 123, vol. I)

Trimen a depus răspunsul la interogatoriul luat la cererea Cosmote la data de 07.01.2013 (filele 125 - 129). Cosmote a depus răspunsul la interogatoriul luat la cererea Trimen la data de 10.01.2013, ora 16:43, prin fax (filele 139 – 149, vol. I). La termenul de judecată din 11.01.2013 Cosmote a depus și un set de înscrisuri (filele 156 – 225, vol. I).

La data de 19.11.2013 a fost depus raportul de expertiză contabilă efectuat de expertul oficial Elena Bătrânu (vol. II, filele 75 - 119) iar la data de 21.11.2013 a fost depus și raportul de expertiză de evaluare efectuat de expertul oficial Ana Maria Daniela Barbu (vol. II, filele 12 - 74).

Obiecțiunile formulate de părți la aceste două rapoarte de expertiză au fost respinse la 07.02.2014 (vol. II, filele 140 - 143).

9. La termenul de judecată din 28.02.2014 Trimen și-a micșorat câtimea obiectului cererii, în raport de probele administrate, solicitând obligarea Cosmote la plata unor despăgubiri în cuantum de **6 390 687,2 lei**.

II. Situația de fapt

1. Între Trimen, în calitate de *agent comercial permanent (agent master)* și Cosmote, în calitate *comitent*, s-a încheiat la data de 01.12.2005 un contract de agenție pe durată determinată, constatat printr-un înscris sub semnătură privată denumit „*contract de agent master*”, semnat de reprezentanții ambelor părți (filele 14 – 112, dosar Tb. Olt).

Conform art. 2.2 din contract, obiectul acestuia l-a constituit, încredințarea către Trimen, contra unui comision/bonus, a activității de „*promovare a activității comerciale a Cosmote și intermedierea pentru încheierea cererilor de abonament/contractelor, în numele și pe seama Cosmote, folosind propria sa organizație de afaceri*”.

Acest contract, înregistrat în evidențele Cosmote sub nr. COS 250/15 din 31.01.2006, este supus prevederilor Legii nr. 509/2002 privind agenții comerciali permanenți.

2. La art. 20 din contract s-au prevăzut următoarele:

„*Acest contract va fi valabil pentru o perioadă de 3 ani, începând cu data semnării sale.*

La expirarea termenului contractual inițial conform paragrafului precedent și sub condiția ca prezentul contract nu s-a încheiat conform articolului 21 din acesta, termenul prezentului contract poate fi prelungit prin acord scris reciproc între cele două părți.

După expirarea termenului adițional de 1 an al contractului, prezentul contract poate fi prelungit prin acord scris reciproc între cele două părți”.

3. La art. 2.4, 2.5 și 2.6 din contract s-au prevăzut următoarele:

„*Încredințarea unui astfel de contract master de agenție nu este exclusiv, întrucât Cosmote poate încredința activitățile menționate mai sus agenților de orice fel.*

Agentul Master nu va avea dreptul să negocieze și/sau să încheie contracte pentru promovarea produselor și serviciilor oricărui competitor ai Cosmote.

Cosmote își păstrează dreptul de a negocia și de a încheia contracte cu abonații pentru oferirea serviciilor de telecomunicații prin alți agenți Master de orice fel, sau direct (fără asistență de la agenți) cu abonații”.

4. Printr-o notificare înregistrată în evidențele pârâtei sub nr. 100/82 din 29.05.2009 (filele 211 – 213, dosar Tb. Olt), a cărei primire a fost recunoscută de reclamantă, Cosmote a adus la cunoștința Trimen voința sa de a nu prelungi efectele contractului de agent ulterior datei de 01.12.2009.

5. Conform susținerilor Trimen și răspunsului la întrebarea nr. 10 din interogatoriul propus de Cosmote, în executarea contractului de agent, reclamanta a exploatat maxim 102 magazine, din care 29 îi aparțineau direct iar restul erau ale sub-agenților săi. Lista acestor magazine formează anexa 3 a cererii de chemare în judecată (filele 114 – 116, dosar Tb. Olt). Numărul magazinelor exploatate de Trimen a scăzut pe parcursul executării contractului de agent, astfel cum chiar reclamanta a recunoscut în răspunsul la întrebarea nr. 13 din interogatoriul luat la cererea reclamantei.

Conform răspunsului Cosmote la întrebarea nr. 15 din interogatoriul luat la cererea reclamantei, la data comunicării notificării de încetare a contractului de agent, Trimen figura în evidențele pârâtei cu un număr de 13 magazine, din care 9 proprii iar 4 aparținând unor sub-agenți.

6. Conform certificatului constatator nr. 782571 din 13.09.2012 eliberat de Oficiul Național al Registrului Comerțului (vol. I, filele 26 - 31) împotriva Trimen s-a deschis procedura simplificată a falimentului, conform Legii nr. 85/2006, în baza sentinței comerciale nr. 195 din 22.02.2010 a Tribunalului Olt.

Conform raportului preliminar întocmit conform art. 20 lit. b) din Legea nr. 85/2006, de administratorul judiciar al Trimen, Nick SPRL (filele 117 – 120, dosar Tb. Olt), starea de insolabilitate a Trimen a fost determinată de jocul combinat creat prin scăderea bonusurilor și a subvențiilor acordate de Cosmote în executarea contractului de agent, și respectiv prin majorarea obiectivelor pe care Trimen trebuia să le atingă pentru a le putea încasa, la care s-au adăugat întârzierile cu care Cosmote a achitat Trimen drepturile bănești convenite în baza contractului de agent. În plus, pe fondul crizei economice la nivel național, volumul vânzărilor a scăzut considerabil iar Cosmote a deschis puncte de vânzare a acelorași produse care făceau obiectul contractului de agent în locații apropiate de cele deținute de Trimen, comercializând produsele la prețuri mult mai mici decât cele practicate de Trimen în conformitate cu clauzele contractului de agent.

7. Trimen a susținut că o parte din locațiile în care anterior își desfășurau activitatea sub-agenți ai săi au fost preluate de Cosmote. Pârâta a recunoscut prin întâmpinare și în răspunsul la întrebarea nr. 11 din interogatoriul luat la cererea reclamantei, preluarea anumitor magazine, respectiv celor care au aparținut anterior rețelei Global Net (inclusiv a magazinului din municipiul Slatina), dar numai la cererea acestuia.

Cosmote a recunoscut în întâmpinare că după data de 15.01.2010, respectiv după încetarea efectelor contractului de agent încheiat de părțile litigante, a încheiat contracte de închiriere având ca obiect spații comerciale care anterior fuseseră exploatate de Trimen.

8. Conform răspunsului Cosmote la întrebarea nr. 3 din interogatoriul luat la cererea Trimen, începând cu data de 09.03.2009 Cosmote și terțul Telecom România SA, agent principal al Cosmote, au condus comună.

9. Conform adresei Consiliului Concurenței nr. 17763 din 21.12.2012 și deciziei Consiliului Concurenței nr. 23 din 06.06.2012 împotriva Cosmote s-a desfășurat o singură

investigație având parțial legătură cu practicile semnalate de Trimen, referitoare la distribuția de produse preplătite de telefonie mobilă. Această investigație a fost declanșată prin ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 407 din 09.11.2009 și a fost finalizată în conformitate cu prevederile art. 46² din Legea nr. 21/1996, respectiv prin acceptarea de către Consiliul Concurenței a angajamentelor propuse de Cosmote.

III. Dreptul aplicabil

Conform art. 3 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, având în vedere că faptele ce constituie cauza cererii de chemare în judecată, respectiv pretensele fapte anticoncurențiale ale Cosmote, au avut loc anterior intrării în vigoare a Noului Cod Civil, litigiul se soluționează conform prevederilor Codului civil din 1864 și celor ale Codului comercial. La acestea se adaugă dispozițiile art. 5, 6 și 61 din Legea nr. 21/1996 – Legea concurenței precum și cele ale art. 101 și 102 TFUE.

Art. 61 alin. 1 din Legea nr. 21/1996 stipulează:

„Independent de sancțiunile aplicate potrivit prevederilor prezentei legi, dreptul la acțiune al persoanelor fizice și/sau juridice pentru repararea integrală a prejudiciului cauzat lor printr-o practică anticoncurențială prohibită potrivit prevederilor prezentei legi sau ale art. 101 și/sau 102 din TFUE rămâne rezervat”.

IV. Asupra cererii de chemare în judecată

1. Reclamanta a solicitat obligarea pârâtei la plata de despăgubiri pentru prejudiciul pe care susține că i l-ar fi produs prin comiterea mai multor practici anticoncurențiale din cele expres interzise de art. 101 și 102 TFUE și respectiv art. 5 și 6 din Legea nr. 21/1996. Acțiunea în daune exercitată de reclamantă este întemeiată pe normele aplicabile răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie.

2. Pentru angajarea răspunderii civile delictuale a Cosmote pentru săvârșirea unor fapte anticoncurențiale care ar fi cauzat prejudicii Trimen este necesar ca reclamanta trebuie să probeze, conform art. 1169 C.civ., cu mijloacele de probă prevăzute de legea comercială, întrunirea elementelor acestei forme de răspundere, respectiv existența faptei ilicite, a prejudiciului, a legăturii de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu, precum și a imputabilității acestui prejudiciu persoanei chemate în judecată.

Neîntrunirea unuia din aceste elemente determină respingerea cererii de chemare în judecată ca nefondată.

3. Conform cererii de chemare în judecată fapta ilicită cauzatoare de prejudicii constă în săvârșirea mai multor practici concurențiale din categoria celor interzise de art. 101 și 102 TFUE și art. 5 și 6 din Legea nr. 21/1996.

În cauză nu există nici o decizie a Consiliului Concurenței de sancționare a Cosmote pentru săvârșirea vreunei practici anticoncurențiale și nici măcar o investigație deschisă împotriva acesteia pentru săvârșirea vreunui comportament anticoncurențial. Cu toate acestea, instanța civilă investită cu soluționarea unei acțiuni în despăgubire poate să cerceteze dacă în sarcina Cosmote se poate reține săvârșirea unei fapte contrare normelor ce protejează libera concurență.

4. Pentru stabilirea existenței unei conduite contrare dispozițiilor art. 101 și 102 TFUE și art. 5 și 6 din Legea nr. 21/1996 este necesar să se stabilească mai întâi **piața relevantă**.

Piața relevantă are două dimensiuni, respectiv o dimensiune dată de delimitarea geografică și o dimensiune dată de caracteristicile produsului. Din această ultimă perspectivă, piața relevantă include în principiu toate produsele sau serviciile care sunt considerate

substituibile, atât din perspectiva consumatorilor, cât și din perspectiva potențialei concurenței.

5. Părțile nu s-au referit în susținerile lor din cererea de chemare în judecată și respectiv întâmpinare la cele două componente ale noțiunii de „piață relevantă” pe care acționau părțile litigante în ciuda caracterului esențial al acestui concept pentru stabilirea existenței unui conduite contrare liberei concurențe. De-abia prin concluziile scrise s-au referit la acest aspect.

Față de împrejurarea că obiectul contractului de agent încheiat de Trimen și Cosmote se referă doar la „încheierea cererilor de abonament/contractelor”, astfel cum rezultă din cuprinsul art. 2.2 al acestuia, iar la punctul 12.4 din decizia Consiliului Concurenței nr. 23 din 06.06.2012 piața relevantă a fost definită ca piață a produselor și serviciilor preplătite de telefonie mobilă din România, reținându-se totodată de către Consiliul Concurenței la punctul 12.1 din aceeași decizie că „o separare a piețelor relevante în funcție de diferitele rețele de telefonie existente pe piața românească nu este necesară” instanța apreciază că **„piața relevantă ce trebuie avută în vedere pentru soluționarea prezentului litigiu este piața produselor și serviciilor postpaid (abonamente la serviciile de telefonie mobilă) din România.**

Această concluzie este întărită atât de faptul că în adresa nr. 17 763 din 21.12.2012, Consiliul Concurenței s-a referit la piața produselor postpaid de telefonie mobilă, arătând că nu a făcut obiectul vreunei investigații, cât și de conduita procesuală a părților, care nu au prezentat instanței argumente pentru care aceasta ar trebui să adopte o poziție diferită de cea a autorității naționale de competență în legătură cu stabilirea pieței relevante.

În raport de aceste considerente, susținerile Trimen din concluziile scrise potrivit cărora piața relevantă este cea a agenților principali ai Cosmote pe teritoriul României nu pot fi primite.

Se opun tezei susținute de Trimen și instrucțiunile nr. 4 și 15 din Instrucțiunile privind definirea pieței relevante adoptate de Consiliul Concurenței, care prevăd pe de o parte că definirea pieței relevante trebuie să permită identificarea concurenților reali ai întreprinderilor în cauză, iar pe de altă parte că la stabilirea pieței relevante a produsului trebuie luate în considerare elemente care permit evaluarea măsurii în care substituția între produse ar putea avea loc, în raport de care nu se poate susține că există o concurență reală între agenții Cosmote și că testul substituției produselor ar putea fi aplicat, de vreme ce produsele oferite de agenții principali ai pârâtei sunt identice, astfel încât nu pot fi identificate elemente de diferențiere care să justifice preferința consumatorului pentru unul sau altul din produse.

6. Determinarea pieței geografice ca fiind chiar teritoriul național al României atrage, conform „Orientărilor privind conceptul de efect asupra comerțului din art. 81 și 82 din Tratat”, prevăzute într-o comunicare a Comisiei Europene¹, incidența unei prezumții de afectare a comerțului intracomunitar și respectiv aplicarea art. 101 și 102 TFUE, simultan cu prevederile art. 5 și 6 din Legea concurenței nr. 21/1996.

7. Art. 6 alin. 3 din Legea nr. 21/1996 prevede:

„Se prezumă până la proba contrară, că una sau mai multe întreprinderi se află în poziție dominantă, în situația în care cota ori cotele cumulate pe piața relevantă, înregistrate în perioada supusă analizei, depășesc 40%”.

Deși art. 102 TFUE și art. 6 alin. 1 din Legea nr. 21/1996 nu sancționează existența poziției dominante în sine, ci doar exploatarea abuzivă a acesteia, totuși ipoteza de bază

¹ Publicată în JOUE din 27 aprilie 2004.

pentru sancționarea inclusiv civilă a uneia din faptele prevăzute de textele de lege anterior indicate o constituie deținerea de către autorul practicii abuzive a unei puteri de piață semnificative (poziția dominantă).

Trimen nu a probat că pârâta, împreună cu celelalte întreprinderi despre care a susținut că ar fi „agenți master agreeți de Cosmote”, ar deține împreună o cotă mai mare de 40% din piața produselor și serviciilor postpaid din România.

Drept urmare, întrucât nu există situația premisă a săvârșirii unei practici anticoncurențiale din categoria celor interzise de art. 102 TFUE și art. 6 alin. 1 din Legea nr. 21/1996, instanța apreciază că nu se poate reține în sarcina Cosmote săvârșirea vreunui abuz de poziție dominantă pe piața produselor și serviciilor post-paid din România.

8. În legătură cu incidența art. 101 TFUE și art. 5 din Legea nr. 21/1996, Trimen a susținut că pârâta se face vinovată de promovarea încheieri unor acorduri verticale cu anumiți agenți master agreeți (unul din ei - Telecom România SA, având chiar aceeași conducere ca și pârâta) al cărui scop este eliminarea de pe piață a altor agenți.

9. În adresa nr. 17 763 din 21.12.2012 Consiliul Concurenței a indicat instanței că pentru evaluarea contractelor de agent trebuie avute în vedere Instrucțiunile Consiliului Concurenței din 14 aprilie 2004 privind aplicarea art. 5 din Legea concurenței nr. 21/1996 și Orientările Comisiei Europene privind restricțiile verticale.

În legătură cu contractul de agent încheiat între Trimen și Cosmote, Consiliul Concurenței a indicat că „*agentul nu desfășoară o activitate economică independentă, riscurile fiind suportate de comitent, în speță, Cosmote*”.

10. În conformitate cu prevederile incluse în Capitolul II.3 pct. 12 din Instrucțiunile Consiliului Concurenței din 14 aprilie 2004 privind aplicarea art. 5 din Legea concurenței nr. 21/1996 și Orientările Comisiei Europene privind restricțiile verticale, „*înțelegerile de agent sunt considerate înțelegeri propriu-zise și nu cad sub incidența art. 5 alin. (1) din lege, dacă agentul nu suportă riscuri sau suportă riscuri nesemnificative în legătură cu contractele negociate și/sau încheiate pe contul comitentului și în legătură cu investițiile specifice pieței pentru acel domeniu de activitate. În această situație, funcția de vânzare se încadrează în activitatea comitentului, în pofida faptului ca agentul este o întreprindere distinctă. Astfel, comitentul suportă riscurile financiare și comerciale corespunzătoare, iar agentul nu desfășoară o activitate economică independentă în ceea ce privește activitățile pentru care a fost desemnat ca agent*”.

11. Prin excepție însă, în conformitate cu prevederile incluse în Capitolul II.3 pct. 12 și 13 din Instrucțiunile Consiliului Concurenței din 14 aprilie 2004 privind aplicarea art. 5 din Legea concurenței nr. 21/1996, înțelegerile de agent cad sub incidența art. 5 alin. 1 din Legea nr. 21/1996 și respectiv a art. 101 TFUE iar agentul este tratat ca un intermediar independent atunci când agentul își asumă cel puțin unul din riscurile sau costurile enumerate la pct. 13 din aceste Instrucțiuni, fiind necesar ca situația agentului să fie examinată în funcție de clauzele contractului de agent, realitatea economică fiind esențială pentru clarificarea poziției juridice a agentului.

12. Instanța constată însă că nu s-a invocat și probat de către Trimen faptul că aceasta și-a asumat cel puțin unul din riscurile sau costurile enumerate la pct. 13 din Instrucțiunile Consiliului Concurenței din 14 aprilie 2004 privind aplicarea art. 5 din Legea concurenței nr. 21/1996.

13. Reclamanta nu a probat că ar suporta parțial costurile legate de furnizarea produselor de telefonie mobilă care fac obiectul contractului de agent. Dimpotrivă, pârâta a

susținut, fără a fi combătută, că livrările de marfă către reclamantă se făceau prin intermediul unei entități care face parte din același grup ca și aceasta (Germanos).

Trimen nu a susținut și probat că ar fi avut o obligație de a investi în activități de promovare a vânzărilor Cosmote. Dimpotrivă a susținut că pârâta nu i-a permis să desfășoare o campanie de publicitate inițiată chiar de reclamantă.

Trimen nu a efectuat investiții specifice pieței de servicii de telefonie mobilă postpaid. Este adevărat că aceasta a susținut că ar fi efectuat investiții în vederea deschiderea unor noi puncte de vânzare însă aceste investiții, chiar dacă realizarea lor ar fi fost probată fac parte din categoria investițiilor recuperabile având în vedere că acestea ar fi putut fi folosite și în ipoteza renunțării reclamantei la a mai activa pe respectiva piață sau ar fi putut fi vândute unui terț (pct. 11 din Instrucțiunile Consiliului Concurenței din 14 aprilie 2004 privind aplicarea art. 5 din Legea concurenței nr. 21/1996).

14. Față de împrejurarea că Trimen nu a probat incidența în cauză a vreuneia din situațiile prevăzute la pct. 13 din Instrucțiunile Consiliului Concurenței din 14 aprilie 2004 privind aplicarea art. 5 din Legea concurenței nr. 21/1996, instanța apreciază că nu îi sunt aplicabile contractului încheiat de părțile litigante prevederile art. 101 TFUE și art. 5 din Legea nr. 21/1996.

15. În ceea ce privește clauza de neconcurență prevăzută la art. 2.4, 2.5 și 2.6 din contractul de agent, despre care Trimen susține că ar fi fost parte a politicii anticoncurențiale promovate de Cosmote, instanța constată că atât în Orientările Comisiei Europene privind restricțiile verticale, cât și la pct. 15 din Instrucțiunile Consiliului Concurenței din 14 aprilie 2004 privind aplicarea art. 5 din Legea concurenței nr. 21/1996, se indică în mod expres că este posibilă (în mod legitim, fără ca aceasta să atragă incidența art. 101 TFUE, respectiv art. 5 din Legea nr. 21/1996) includerea clauzelor de non-concurență în contractul de agent.

16. Contrar susținerilor reclamantei nici includerea clauzei de non-exclusivitate nu este de natură să fundamenteze concluzia că pârâta ar fi avut un comportament anticoncurențial.

O clauză prin intermediul căreia se stabilește că agenția nu este exclusivă, al cărei efect constă în posibilitatea comitentului de a-și numi oricât de mulți agenți sau de a încheia direct respectivele contracte pe care la intermediază agenții nu are prin chiar natura sa efect anticoncurențial deoarece permite dezvoltarea concurenței între agenți.

17. Trimen a susținut că refuzul nejustificat al Cosmote de a contracta pe viitor cu ea reprezintă o faptă contrară liberei concurențe.

În conformitate cu principiile stabilite de Curtea de Justiție a Comunităților Europene în sentința pronunțată la data de 25.10.1977 în cauza *Metrou*, 26/76 selectarea distribuitorilor este licită dacă se realizează în funcție de criterii obiective și este aplicată fără discriminare, astfel încât restricțiile aduse concurenței să fie proporționale cu obiectivul urmărit.

În cauză, atât din susținerile Trimen, cât și din raportul de expertiză contabilă rezultă că performanțele economice ale reclamantei au fost descendente în ultimii ani în care contractul de agent a produs efecte. Selectarea agenților de distribuție în funcție de criteriul performanțelor acestora în derularea activității este însă licită, criteriul fiind unul obiectiv.

În plus, încetarea raporturilor contractuale dintre părțile litigante s-a realizat conform clauzelor și la termenul prevăzut la art. 20 din contractul de agent, neputându-se susține nici măcar că există un caz de ruptură intempestivă a contractului, câtă vreme acesta a încetat prin ajungerea la termen, iar nu prin denunțare unilaterală de către comitent, cum a susținut Trimen.

18. Față de împrejurarea că înțelegerea dintre părți nu cade sub incidența prevederilor art. 101 TFUE și art. 5 din Legea nr. 21/1996, iar Trimen nu a probat că în privința contractului încheiat de ea și pârâtă ar trebui să se facă vreo excepție, instanța apreciază că nu

s-a probat săvârșirea unei fapte anticoncurențiale din categoria celor interzise de normele anterior indicate.

Față de aceste considerente, instanța, constatând că reclamanta nu a probat că pârâta ar fi săvârșit vreo faptă anticoncurențială interzisă de art. 101 și 102 TFUE și art. 5 și 6 din Legea nr. 21/1996 și apreciind că în absența întrunirii unuia din condițiile răspunderii civile delictuale acțiunea în daune formulată de Trimen, nu ar putea fi admisă, va respinge cererea de chemare în judecată ca nefondată.

În baza art. 274 C.proc.civ., va obliga reclamanta să plătească reclamantei suma de 27 973,10 lei, cu titlu de onorariu avocațial achitat de aceasta pentru a beneficia de asistență juridică la soluționarea cauzei în primă instanță și respectiv onorariu pentru efectuarea expertizei contabile.

În conformitate cu prevederile art. 61 alin. 7 din Legea nr. 21/1996, hotărârea se transmite Comisiei Europene prin intermediul Consiliului Concurenței.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge cererea de chemare în judecată restrânsă formulată de reclamanta Trimen SRL, prin lichidator Nick SPRL, cu sediul în municipiul Slatina, bd. Al. I. Cuza, bl. V1, sc. A, ap. 2, județul Olt în contradictoriu cu pârâta Cosmote Romanian Mobile Telecommunications SA, cu sediul în București, str. Splaiul Independenței nr. 319 G, Sema Parc, Atrium House, etajele 1 și 2, sector 6, ca nefondată.

Obligă pârâta să plătească reclamantei suma de 27 973,10 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată

Cu apel în 15 zile de la comunicare.

Hotărârea se transmite Comisiei Europene prin intermediul Consiliului Concurenței.

Pronunțată în ședință publică, azi, 21.03.2014.

PREȘEDINTE

GREFIER

*Red. CFS/Th. red. CFS
Ex. 4/21.03.2014*

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A-VI-A CIVILĂ

Dosar nr. 4982/3/2012

ÎNCHEIERE

Ședința din camera de consiliu de la 04.04.2014

Completul constituit din:

PREȘEDINTE: CRISTINA FARCAȘ-ȘURPANU

GREFIER: ROLAND GABRIEL NEDELCU

Pe rol se află soluționarea cererii de îndreptare a erorii materiale din dispozitivul sentinței civile nr. 1363 din 21.03.2014 a Tribunalului București, Secția a VI-a Civilă, formulată de pârâta Cosmote Romanian Mobile Telecommunications SA.

Cererea se soluționează în camera de consiliu fără citarea părților.
S-a făcut referatul cauzei de grefierul de ședință, după care:

I. Procedura

1. Prin sentința civilă nr. 1363 din 21.03.2014 pronunțată de Tribunalul București, Secția a VI-a Civilă în cauza înregistrată sub nr. 4982/3/2012 privind reclamanta Trimen SRL și pârâta Cosmote Romanian Mobile Telecommunications SA a fost respinsă cererea de chemare în judecată ca nefondată și s-a dispus obligarea pârâtei la plata sumei de 27 973,10 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată către reclamantă.

2. Prin cererea formulată la data de 28.03.2014 pârâta Cosmote Romanian Mobile Telecommunications SA a solicitat îndreptarea erorii materiale din dispozitivul sentinței referitoare la calitatea părții obligate la plata cheltuielilor de judecată.

3. Cererea de îndreptare a erorilor materiale formulată de pârâtă a fost repartizată spre soluționare aceluiași complet care a soluționat cauza pe fond.

II. Asupra cererii de îndreptare a erorii materiale

1. Art. 281 C.proc.civ. prevede că erorile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților, erorile de calcul, precum și a orice alte erori materiale, strecurate în cuprinsul hotărârilor judecătorești pot fi îndreptate din oficiu sau la cerere.

2. Văzînd că prin sentința civilă nr. 1363 din 21.03.2014 a Tribunalului București, Secția a VI-a Civilă s-a dispus respingerea cererii de chemare în judecată ca nefondată și obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată către reclamantă, iar această împrejurare constituie o evidentă eroare materială eroare, câtă vreme în conformitate cu prevederile art. 274 C.proc.civ., reținute în considerente, reclamanta este partea care, fiind în culpă procesuală, poate fi obligată la plata cheltuielilor de judecată în favoarea părții care a câștigat procesul, iar în cauză pârâta este partea care a pretins obligarea

adversarului la plata unor cheltuieli în cuantum de 27 973,10 lei, va admite cererea pârâtei de îndreptare a erorii materiale din cuprinsul dispozitivului.

În consecință, va dispune îndreptarea erorii materiale cu privire la calitatea părții obligate la plata cheltuielilor de judecată strecurată în dispozitivul sentinței nr. 1363 din 21.03.2014 a Tribunalului București, în sensul că în loc de „*obligă pârâta să plătească reclamantei suma de 27973,10 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată*”, cum din eroare s-a menționat, se trece „*obligă reclamanta să plătească pârâtei suma de 27973,10 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată*”.

DISPUNE

Admite cererea de îndreptare a erorii materiale formulată de Cosmote Romanian Mobile Telecommunications SA, cu sediul în București, str. Splaiul Independenței nr. 319 G, Sema Parc, Atrium House, etajele 1 și 2, sector 6 în contradictoriu cu Trimen SRL, prin lichidator Nick SPRL, cu sediul în municipiul Slatina, bd. Al. I. Cuza, bl. V1, sc. A, ap. 2, județul Olt.

Îndreaptă eroarea materială din sentința civilă nr. 1363 din 21.03.2014 a Tribunalului București - Secția a VI-a Civilă, în sensul că în loc de „*obligă pârâta să plătească reclamantei suma de 27973,10 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată*”, cum din eroare s-a menționat, se trece „*obligă reclamanta să plătească pârâtei suma de 27973,10 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată*”.

Cu apel în termen de 15 zile de la comunicare.

Încheierea se transmite Comisiei Europene prin intermediul Consiliului Concurenței.

Pronunțată în ședință publică, azi, 04.04.2014.

PREȘEDINTE

GREFIER

Red. CFS/Th. red. CFS
04.04.2012/5 ex.